

τσιλιάρω

τσιλιάρω, ρ. [<τσίλια + κατάλ. -άρω]. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) κάθομαι στην τσίλια και παρακολουθώ ή επαγρυπνώ κατά τη διάρκεια ύποπτης ή παράνομης επιχείρησης, παρακολουθώ: «πρέπει να 'χουμε και κάποιον να τσιλιάρει, μέχρι να τελειώσουμε τη δουλειά». **2.** βλέπω, εντοπίζω κάποιον με το βλέμμα μου: «κάποια στιγμή τσιλιάρισα τον τάδε που ήταν ανακατεμένος μέσ' στον κόσμο»· βλ. και λ. μπανίζω.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας